

Jepi Subirana Clusells

LES DETENCIONS I EL TRASLLAT A LA CASERNA DE LA GUÀRDIA CIVIL. INTERROGATORI I TORTURA

- I precisament al final, quan em van portar cap al jutge, el jutge estranyat deia: *"Però si vosaltres dieu això és que creieu que el Sindicato no compleix?"*. *"Home què li sembla? [Riu.] És clar que no, no respon"*.

Aleshores, com que nosaltres li vam dir que érem de la JOC, -que això ho havíem après amb la JOC-, que la JOC volia que els treballadors visquessin més bé del que vivien, i ell deia: *"Sí, claro, però aquí el règim també vol això"*.

Una mica va anar per aquí la cosa. Aleshores a ell també li estranyava... Suposo que no havia sentit a parlar de la JOC, però tampoc devia conèixer massa que el que es volia en realitat era la formació de la joventut obrera, i de reconèixer els seus drets. Ell devia creure que la JOC, com a moviment d'Església, era un moviment submís al règim i que per tant, nosaltres no teníem per què fer una cosa que era anti-règim, com era enviar un full de propaganda anticapitalista. Això és quan nosaltres, o quan jo vaig anar davant del jutge al vespre.

La detenció nostra, o la meva... Al final l'acusació que tenia era que jo havia repartit algun full que no deia res directament del règim, sinó que era un full que parlava dels drets dels treballadors; dels drets laborals, socials, de seguretat, de tot.

Jo vaig estar [a la presó] del dia anterior, des de les set de la tarda fins mes o menys les set de la tarda del dia següent, vaig estar a la presó.

Jo estava a la fàbrica, estava treballant. Era el migdia abans de dinar. Em ve una persona de l'oficina i em diu que hi ha uns senyors que em demanen. L'encarregat em diu: *"Doncs pots sortir un moment"*. I arribo allà amb ells i em diuen: *"Som la Guàrdia Civil, venim a buscar-te perquè ens acompanyis"*. I dic: *"Ah sí?"*, i diu: *"Sí"*, i dic: *"Doncs me'n vaig a canviar"*. I diu: *"No, no. Ja hem demanat permís perquè vinguis així mateix perquè serà un moment"*. O sigui que [vaig sortir] amb la roba de treball que portava. No em van deixar anar a canviar no fos cas que al vestuari m'escapés, suposo que era per això.

I llavors, doncs, em van portar al cotxe, em van portar fins aquí. I comença una mica l'interrogatori a veure els fulls aquests. Ells

anaven per buscar una multicopista, suposo, a veure qui la tenia. Perquè ho digués de tant en tant en venia algun que em clavava un cop de puny, i un altre que em feia estar a la paret així [toca la paret amb un dit], aguantant-me amb dos dits. Coses així perquè jo digués on era això: on es feien les còpies de propaganda il·legal.

En realitat ells buscaven les del PSUC, perquè aquestes que havíem fet nosaltres s'havien fet no sé ni on. Ells buscaven les del PSUC. Llavors jo sé que van registrar la casa on ens trobàvem nosaltres amb la plataforma, que era una casa allà al barri de les Escodines. Després d'unes hores de tenir-me allà és quan em van portar a la presó. Però el que recordo de l'interrogatori és que anava per aquí, per buscar això: d'on havíem tret els fulls, si jo ho sabia... Ells d'entrada et diuen: "Tu saps això d'on ha sortit, tu ho saps. El que passa és que no ens ho vols dir".

-Què més et van preguntar, què més et preguntaven? Pel PSUC per exemple? Si eres del PSUC o això?

-Sí, ells deien que jo segur que era del PSUC, que jo sabia... al principi. Després ja no, no sé si s'ho van creure o no s'ho van creure, però com que les detencions van anar molt de pressa... Segurament després de nosaltres ja n'agafaven d'altres, perquè em sembla que els van agafar tots molt de pressa. Al final ja no em van preguntar res.

Potser el moment en què hi va haver més tortura psicològica i física, la física era doncs algun cop de puny a l'estómac i això que et deia de fer-te posar [a la paret]. I la psicològica era dir-me que jo sí que sabia d'on sortien aquests fulls i coses així. I, és clar, jo negava que era del PSUC, i ells tampoc sabien de l'existència d'una altra plataforma, que per a ells era igual d'il·legal que una altra, i que si jo defensava drets dels treballadors era perquè jo ho havia après a la JOC.

Fins que aquí es va acabar. Vaig estar molta estona allà, però sense que vingués ningú, allà a una saleta, fins que al vespre em van dir: "Ara et portem a la presó fins que et vegi el jutge", que va ser l'endemà.

- Quantes hores vas estar a la caserna de la Guàrdia Civil de Manresa?

- Allà a la caserna, des de les 12 del migdia fins les 6 o les 7 de la tarda, aproximadament. Llavors a aquesta hora em van portar a la presó que hi havia, aquella tan rònega que teníem. Hi havia algun altre pres comú, hi havia molt poca gent. Fins l'endemà, que aleshores em van cridar, em van portar al jutge i em van deixar anar.